

שבת שלום קוראים יקרים

מתפלה בכונה או משמירת המצות או משאר דברים שבקדשה, ורבנו קורא לזה שנפלו לבחינת שנה. וזה לשונו: **כי יש בני אדם שישנים את ימיהם וכו', יש שנפלו על ידי תאוות ומעשים רעים ויש אנשים פשרים ויפים רק שנפילתם הוא על ידי אכילה או שלא אוכלים מאכל שנתפרר למאכל אדם או שאוכלים שלא בקדשה ואזי נופל לבחינת שנה, והאדם צריך להתעורר מהשנה הרוחנית שלו.**

ואיך אפשר להאדם שישן את ימיו וישנתותיו בכל מיני הבלים ודמיונות וכל מיני שטיות וקטנות להתעורר מחדש ולעבד את השי"ת בחשק ובחיות ובהתלהבות? על זה נתן לנו רבנו ספר נורא וקדוש מאד, ספר **"ספורי מעשיות"**, שכל אחד שיקרא בו, יהיה מי שיהיה ובאיזה מקום שהוא נמצא בו - יתעורר מהשנה ויתחיל לחשב על תכליתו ולא יעבר את ימיו בשנה.

אשרי הזוכה לבוא לצדיק כזה שיוכל לעוררו משנתו בתקונים נוראים כאלו שלא בלה ימיו ח"ו בשנה.

השי"ת יזכנו שנוזק מחדש להתחיל ולסים הספר הקדוש הזה ונזכה להתעורר מהשנה הרוחנית כל אחד כפי מדרגתו ובזכות זה נזכה לגאולה השלמה ונצא מהגלות ברחמים בקרוב ממש אמן ואמן!

בשבת זו אנו זוכים לקבל מתנה גדולה. אנו זוכים להתחיל מחדש את הספר הקדוש "ספורי מעשיות", שכל מלה ותבה שכתובה בו, תלויים בה סודות עצומים ונשגבים. ואכן דבר בעתו מה טוב, וכמה נאה להתחיל את הספר הקדוש הזה דוקא בימים אלו, בימי ההלולא קדישא של התנא אלקי רבי שמעון בר יוחאי, שאמר על ספרו: בהאי חבורא, איהו ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי. (תרגום: בזה הספר הקדוש שהוא ספר הזהר נצא מן הגלות ברחמים). וידוע שרבנו הק' לאחר שספר המעשה מן המלך וכן השפחה שנתחלפו, אמר שבימים הקדמונים כשהיו החברים מדברים ומשיחים את סודות התורה והקבלה דברו בלשון כזה, שדברו במשלים וחדות והלבישו סתרי תורה בכמה וכמה לבושים מלבושים שונים - עד שבא רשב"י והתחיל לדבר קבלה באתגליא.

הבה ונראה דבור אחד מרבנו הק' בתורה ס' פתח רבי שמעון. - כידוע שרשב"י לפני הסתלקותו לשמי מרום גלה לפני החבורה סודות נפלאים ונדפסו בזהר בשם האדרא רבא קדישא. (אדרא זהו גרן בארמית, כי התלמידים ישבו לפני רשב"י כמו גרן - בחצי עגול). ורבנו הק' במאמר הנ"ל (ס') מגלה תורה ארקה ונפלאה שמדברת מיראת שמים, ושם מדבר רבנו הק' שיש אנשים שנפלו מיראת שמים, כגון נפלו

שבת שלום ומברך!

מעשה א', בדרך ספרתי מעשה, שכל מי שהיה שומע מה היה לו הרהור תשובה.

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־יִתְיָ מִשְׁנֵי־קַדְמוֹנֵי־יִתְיָ

הַקְדָּמָה רַאשׁוֹנָה לְסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־יִתְיָ

פּוֹן גְּאוֹן־עוֹזֵינוּ מוֹרֵינוּ רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב זִיע"א דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר תְּלַמִּיד פּוֹן רַבֵּינוּ־הַקְדוֹשׁ זִיע"א

הַקְדָּמָה א'

מֵה שְׁהִיָּה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדַע שֶׁהוּא אָדָם
וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם דְּקִדְשָׁהּ, אֲשֶׁר זָכָה לְהַשְׁלִים
דְּמוּת אָדָם כִּי זֶה כָּל הָאָדָם

הֵלֵא הוּא כְּבוֹד אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ, עֲטָרַת
תְּפָאֲרֵתֵנוּ גְּאוֹן עֲזָנוּ, הָרַב הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
בוֹצִינָא רַבָּא בוֹצִינָא עֲלָאָה בוֹצִינָא יִקְרָא
וְקַדִּישָׁא קְדֻשַׁת־שָׁם מוֹרְנוּ הָרַב נַחְמָן, זְכָר
צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה נֵין וְנִכְד לְהָרַב הַקְדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא הָאֱלֹקִי הַבַּעַל־שָׁם־טוֹב, זְכָר צַדִּיק
וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה

אֲשֶׁר כְּבָר נִהְנוּ יִשְׂרָאֵל לְאוּרוֹ בְּחַבּוּרֵיו
הַקְדוֹשִׁים הַנִּפְלְאִים אֲשֶׁר כְּבָר יֵצְאוּ לְאוּרָה
רַבִּים רָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלִזוּ וְהֶאֱמַת יוֹרָה
דִּרְכוֹ

וְהִנֵּה עוֹד רָאָה זֶה נִמְצָא בְּאַמְתַּחֲתֵינוּ סִפּוּרֵי
מַעֲשֵׂי־יִתְיָ נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר זְכִינוּ לְשִׁמְעַ
פֶּה אֶל פֶּה מִפִּי הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר אֲזַן וְחִקֵּר וְתִקֵּן
מְשָׁלִים הַרְבֵּה וְהַלְבִּישׁ וְהַסְתִּיר הַשְּׂגוֹת גְּבוּהוֹת

לְהַתְּוֹדַע וְלְהַגְּלוֹת

אַז אֵיטְלַעְכֶם וּוְאָרְט וּוְאָס דָּא שְׁטִיט אֵין דְּעַם
הַיִּילִיגֵן סִפֵּר, אִיז 'קוֹדֶשׁ־קְדוֹשִׁים', לוֹטְעַר
'סוּדוֹת־הַתּוֹרָה'. מָעַן זָאל נִישְׁט מֵיִנְעַן:
"אַז דָּאס זְעַנְעַן חֶסֶד־וְשְׁלוֹם פְּרָאֶסְטַע
[פִּשְׁט'ע] מַעֲשֵׂי־יִתְיָ!"

וּוְאָרְן דִּי 'מַעֲשֵׂי־יִתְיָ' וּוְאָס אֵין דְּעַם סִפֵּר
שְׁטִיטִיעֵן, הָאָט דְּעַרְצִיילְט דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר
צַדִּיק דְּעַר קְדוֹשׁ־עֲלִיּוֹן, דְּעַר הַיִּילִיגְעַר
רַבִּי ר' נַחְמָן זְכָר־צַדִּיק־לְבָרְכָה, זֵיִן זְכוּת
זָאל אױנְז בֵּיִשְׁטִיִין.

זֵיִן כְּוֹנָה אִיז גְּעױווען אױנְז צוֹ לְעַרְנְעַן:
"וּוִיאֲזוֹי דְּעַם אֵיִיבְעַרְשְׁטֵן צוֹ דִּינְעַן!"

אױן הַלְוָאִי מִיר זָאלֵן פֶּאָרְשְׁטִיִין: דִּי
'גְּרוֹסֶע סוּדוֹת', אױן דְּעַם 'מוֹסֶר', וּוְאָס
עַס שְׁטַעקֵט אֵין דִּי 'מַעֲשֵׂי־יִתְיָ' - וּוְעֵלֵן
מִיר זֵיִן פֶּרוּמְעַ יוֹדֵן, אַזױוֹי וּוִי מָעַן דְּאָרְף
צוֹ זֵיִן! אױן 'הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ' וּוְעַט אױנְז
שִׁיקוֹן דְּעַם 'גּוֹאֵל־צַדִּיק', בַּאֲלֵד אֵין
אױנְזְעַרַע צִיִּיטֵן, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן!

וְעֲצוּמוֹת בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־יָוֵט בְּדַרְכֵי נִפְלְאִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד.

כִּי זֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגָּאֻלָּה וְעַל
הַתְּמוּרָה כְּשֶׁהָיוּ רוֹצִים לְדַבֵּר בְּנִסְתָּרוֹת ה' הָיוּ
מְדַבְּרִים בְּדֶרֶךְ חֵידָה וּמִשָּׁל וְהַלְבִּישׁוּ סִתְרֵי
תּוֹרָה גְּנֻזִיָּא דְּמַלְכָּא בְּכַמָּה וְכַמָּה לְבוֹשִׁים
מְלִבוֹשִׁים שׁוֹנִים

כַּמוּבָא אַחַר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ וּבֶן הַשִּׁפְחָה
שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲזִי שְׁבִימִים
הַקְדָּמוֹנִים כְּשֶׁהָיוּ הַחֲבָרִים מְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים
קְבֵלָה הָיוּ מְשִׁיחִים בְּלִשׁוֹן כְּזֶה כִּי עַד רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי לֹא הָיוּ מְדַבְּרִים קְבֵלָה
בְּאַתְגְּלִיָּא וְכוּ',

וְעַל פִּי רַב אַחַר כַּמָּה מַעֲשֵׂי־יָוֵט הָיָה מְגַלָּה קְצַת
מִעֵט פְּחוֹת מִטְּפָה מִן הַיָּם אֵיזָה רְמָזִים לְהִיכֹן
הַדְּבָרִים מַגִּיעִים כַּמְבֹאֵר לְקַמֵּן בְּמִקוּמָם
הַדְּבָרִים וְהַרְמָזִים שֶׁסִּפֵּר אַחַר כָּל מַעֲשֵׂה
וּמַעֲשֵׂה

וְהֵנָּה עַד הֵנָּה הָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גְּנוּזִים אֲצִלְנוּ
אֲךָ לְהֵיוֹת רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשֵׁנוּ מִי יֵרָאֵנוּ טוֹב
כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר
נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשָׁם לְשִׁמְעַתְּמִיד דְּבָרֵי
אֱלֹקִים חַיִּים שֶׁיִּצְאֻ מִפִּי רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ, זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה,

וּבְיַחְדוֹ אֵלּוּ הַמַּעֲשֵׂי־יָוֵט שֶׁסִּפֵּר אֲשֶׁר לֹא זָכוּ עַד־יָן
שֶׁיִּגְיֵעוּ אֵלֵיהֶם כִּי אִם בְּהַעֲתִיקוֹת בְּכֹתֵב עַל-יָדֵי
סוֹפְרִים שׁוֹנִים אֲשֶׁר נִתְּרְבוּ הַטְּעֵי־יָוֵט בָּהֶם מְאֹד
וְקִלְקְלוּ הַמְּכֹנֵן.

עַל כֵּן תְּשׁוּקָתָם הַגְּדוֹלָה אֶלְצוּנוּ, וְכִסְפָּם הַחֲזָק
דְּחִקוּנוּ עַד אֲשֶׁר הִכְרַחְנוּ לְמִלְאֵת רְצוֹנָם
לְהַבִּיאֵם לְבֵית הַדְּפוּס וְגַם כִּי הָיָה לָנוּ גְלוּי דַעַת
מִפִּי רַבֵּנוּ הַגְּדוֹל, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה אֲשֶׁר פָּעַם אֶחָד
גָּלָה דַעַתוֹ שְׁרוּצָה לְהַדְּפִיס סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־יָוֵט,

וְאָמַר בְּזֶה הַלִּשׁוֹן לְפָנַי כַּמָּה אַנְשִׁים בְּדַעַתִּי
לְהַדְּפִיס סִפֵּר מַעֲשֵׂי־יָוֵט וַיְהִיָּה לְמַעְלָה כְּתוּב בְּלִשׁוֹן
הַקְדָּשׁ וְלִמְטָה בְּלִשׁוֹן לַעֲזוּ וְאָמַר: הֲלֹא מָה יוֹכְלוּ
הָעוֹלָם לְדַבֵּר עַל זֶה, הֲלֹא עַל כָּל פָּנִים הֵם
מַעֲשֵׂי־יָוֵט נְאֻמִּים לְסִפֵּר וְכוּ'

כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ וְזֶה
אֲשֶׁר הִעִירוּנוּ לְהַבִּיאֵם לְבֵית הַדְּפוּס.

וְאִם אֲמַנָּם יְדַעְנוּ וְלֹא נֶעְלַם מֵעֵינֵינוּ כִּי רַבִּים
קָמוּ עָלֵינוּ עִם כָּל זֶה הָאֲמֵת עַד לְעֲצָמוֹ וְאַנְחָנוּ
מְחַיְבִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְהַשֵּׁם הַטוֹב יַעֲשֶׂה
הַשׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע וְהַחֲדִל יִחְדַּל

וְגַם כִּי תִהְיֶה לְאֵל עַד כֹּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֵינוּ יִתְבַּרֵּךְ
כִּי נִתְפַּשְׁטוּ חֲבוּרֵינוּ הַקְדוֹשִׁים בְּקִרְבָּנוּ עִם קְדוּשָׁה
בְּקִהָל וְעֵדָה וְיִשְׂרָאֵל, וַיְהִי דְבָרֵינוּ לָהֶם לְשִׁשׁוֹן
וְלִשְׁמִחָה וְתִהְיֶה בְּפִיהֶם כְּדַבֵּשׁ לְמַתּוֹק כָּלָם

יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבוֹ כְּמוֹ חֶלֶב וְדָשֵׁן תִּשְׁבַּע
נַפְשָׁם וְשִׁפְתֵי רִנְנוֹת יְהִל פִּיהֶם

וְרַבִּים אֲשֶׁר אֶתְנוּ מֵאֲשֶׁר אַתֶּם אֵת
הַחֹלְקִים עַל הָאֶמֶת, הַדּוֹבְרִים עַל צְדִיק עֵתֶךָ
בְּגֵאוּהוּ וְבוֹז אֲשֶׁר בְּדוֹ מְלַבֵּם אֲשֶׁר לֹא עֲלִתָה עַל
דַּעְתּוֹ וְלֹא עָלִינוּ לְהֶאֱרִיךְ וְלִסְפֹּר בַּדָּבָר הַזֶּה כִּי
הוּא כְּבָשִׁי דְרַחֲמָנָא וְכִמָּה עֲלָמִין אֶתְהַפְּכוּ
בְּגִינְיָהוּ עַל יְדֵי רַבּוּי הַמַּחְלֶקֶת שְׁנִתְרַבּוּ בְּיָמֵינוּ
בֵּין הַחֲכָמִים וְהַצְּדִיקִים וּמִי יָבוֹא אַחַר הַמֶּלֶךְ
אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עָשָׂהוּ

אֵךְ זֹאת לְדַעַת כִּי כָּל כּוֹנְנֵנוּ בְּהַדְפָּסֶת אֱלוֹ
סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת הוּא רַק בְּשִׁבִיל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַחוֹסִים בְּצֵל קִדְשׁוֹ הַתְּאֲבִים וּמְצַפִּים
וּמִשְׁתוֹקְקִים לְשִׁמְעַע דְּבָרִים קְדוּשִׁים

וְאִם אָמְנָם הַדְּבָרִים הַנִּדְפָּסִים בַּסֵּפֶר,
כְּאֱלוֹ נֶאֱמְרוּ בְּקֶהֱל רַב לְעַמַּת זֶה רָאִינוּ כִּי כָּבַר
הַתְּחִילוּ הַדְּבָרִים לְהִתְפַּשֵּׁט בְּכֹתֵב עַל יְדֵי
הַעֲתֻקוֹת רַבּוֹת וְאִין הֶבְדֵּל בֵּין דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים
לְדְבָרִים הַנִּדְפָּסִים וְגַם לֹא מֵרֵאשׁ בַּסֵּתֶר דְּבָרָם
כִּי כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵינַיִם יִרְאֶה וְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ
לֵב יִבִּין כִּי לֹא דָבָר רַק הוּא מִכֶּם וְאִם רַק הוּא
מִכֶּם כִּי דְבָרִים הִלְלוּ עוֹמְדִים בְּרוּם גְּבֻהֵי
מְרוֹמִים.

וְשִׁמְעֵנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ שְׁאֵמַר שְׁכָל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל אֱלוֹ הַמַּעֲשִׂיֹת יֵשׁ בּוֹ כּוֹנֵנָה עֲצוּמָה

וּמִי שֶׁמִּשְׁנָה דְבוּר אֶחָד מֵאֱלוֹ הַמַּעֲשִׂיֹת מְכַפֵּי
מָה שְׁאֵמְרוּ הוּא בְּעֲצָמוֹ הוּא מְחַסֵּר הַרְבֵּה
מִהַמַּעֲשֶׂה וְאֵמַר שֶׁאֱלוֹ הַמַּעֲשִׂיֹת הֵם חֲדוּשִׁים
נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד וַיֵּשׁ בָּהֶם דְּרָכִים
וְנִסְתָּרוֹת וְעִמְקוֹת מְפֹלֵג מְאֹד

וְרֵאוּיֵים לְדַרְשָׁם בְּרַבִּים לְעַמֵּד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
וְלִסְפֹּר מַעֲשֶׂה מֵאֱלוֹ הַמַּעֲשִׂיֹת

כִּי הֵם חֲדוּשִׁים גְּבוּהִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד גַּם
מִי שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם וּבְקִי הֵיטֵב בְּסִפְרֵי קִדְשׁ וּבִפְרָט
בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְכֹתְבֵי הָאֵר"י, זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָהּ יוֹכֵל לְהַבִּין וְלְדַעַת קֶצֶת מְעַט רְמִזִּים
בְּאִיזָה מַעֲשִׂיֹת אִם יֵשׁ לָבוֹ וְדַעְתּוֹ עֲלֵיהֶם
הֵיטֵב

גַּם יֵשׁ בָּהֶם הַתְּעוֹרְרוֹת מוֹסֵר נִפְלָא וְעֲצוּמָה
מְאֹד בְּרַב הַמְּקוֹמוֹת, יְבִינָם הַמְּשִׁכִּיל בְּעֲצָמוֹ

כִּי רַבָּם כְּכֹל מְעוֹרְרִים וּמְמַשִּׁיכִים אֵת הַלֵּב
מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּאֶמֶת
לְאֶמֶתוֹ לְעֶסֶק רַק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה תְּמִיד וְלַהֲפֹךְ
פְּנָיו מִהַבִּלִּי הָעוֹלָם לְגַמְרֵי כְּאֲשֶׁר יִרְאֶה הַרוֹאֶה
בְּעֵינָיו שְׁכָלוֹ אִם יִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּאֶמֶת

אוּלָּם תְּכַלִּית כּוֹנְנוֹת אֱלוֹ הַמַּעֲשִׂיֹת רַחוּק מְאֹד
מִדַּעַת אָנוּשׁ וְעִמְק עִמְק מִי יִמְצְאוּנוּ וְאִין

לְהֶאֱרִיךְ בְּשִׁבַּח תְּפִאֶרֶת גְּדֹלַת הַמַּעֲשִׂיּוֹת הָאֵלֹהִים
כִּי גָבְהוּ מִדַּעְתָּנוּ וְכָל הַמוֹסִיף לְדַבֵּר בְּשִׁבַּח
גְּדֹלְתָם וְעִמְקוֹתָם הוּא גּוֹרֵעַ

רַק אָמַרְנוּ לְהַעִיר קֶצֶת לְבַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
לְמַעַן לֹא יִשְׁכַּחוּ נִפְלְאוֹתֶם אֲשֶׁר הִרְאָם מֵרַחֵק
כְּמֵאן דְּמַחֲוֵי בְּמַחּוּג עַד הֵיכָן הַדְּבָרִים מַגִּיעִים
עַל יְדֵי מַעֲט הַרְמְזִים אֲשֶׁר גָּלָה לְעֵינֵינוּ אַחֵר
סְפוּר כָּל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה כִּי הָאֵף אָמַנְם נִרְשְׁמוּ
קֶצֶת הַרְמְזִים שֶׁנִּשְׁמָעוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ

אֵף זֶה בְּרוּר לְכָל מִשְׁכִּיל כִּי אֵין דּוּמָה
הַשׁוֹמֵעַ מִפִּי הַחֶכֶם בְּעֶצְמוֹ לְהַרְוֶאֶה הַדְּבָרִים
בְּסֵפֶר וּבִיּוֹתֵר בְּדַרְכֵי רְמְזִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵינָם
מוֹבְנִים

כִּי אִם עַל יְדֵי תְנוּעַת הָאֵיבָרִים בְּנֻעֻעַ הָרֹאשׁ
וּקְרִיצַת הָעֵינַי וּנְטִיַת הַיָּד וְכִיּוֹצֵא בְּאֵלֶּה אֲשֶׁר עַל
יָדָם דִּיקָא יָבִין הַמַּבִּין קֶצֶת מַעֲט וְיִשְׁתוּמֵם עַל
הַמְּרִאָה וְעֵינָיו לְמֵרַחֵק יִבִּיטוּ גְדֹלַת הַשָּׁמַיִם
וּגְדֹלַת תּוֹרַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר נִתְלַבְּשָׁה בְּכַמָּה
לְבוּשִׁים שׁוֹנִים כְּמַבְאָר בְּכָל סְפָרֵי קִדְשׁ.

עַד כֹּה הִגִּיעוּ דְבָרִים הַמְּעוּטִים הַמַּחְזִיקִים
הַרְבֵּה לִבְנוֹ יְהִיגָה אִמָּה,

אֵיה סוֹפֵר אֵיה שׁוֹקֵל מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרְנוּ מִי יָנוּד
לָנוּ אֵשׁ אַכְלָה מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵינוּ נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל
כְּפַיִם אֶל אֵל בְּשִׁמְיִם בְּיָדוֹ נִפְקִיד רוּחָנוּ אֶלֶּיךָ ה'

נִשְׂא נַפְשָׁנוּ עַד הַנָּה רַחֲמֶיךָ עֲזָרוֹנוּ עֲזָרוֹנוּ כִּי
עֲלֶיךָ נִשְׁעָנוּ

וַיְהִי נַעַם ה' אֶלְקֵינוּ עָלֵינוּ עַד יָבוֹא מוֹרָה צָדֵק
לְעַדְתָּנוּ וַיִּבְנֶה בֵּית קִדְשָׁנוּ וְתִפְאֶרֶתְנוּ חַזָּה צִיּוֹן
קִרְיַת מוֹעֵדְנוּ מֶלֶךְ בִּיפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן

הֲלֹא כֹה דְבָרֵי הַפּוֹתֵב וְהַמְּסֻדָּר וְהַמַּעֲתִיק לְאָכַל
לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֲתִיק

נָאִם הַקָּטָן נִתָּן בֶּן אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרְנוּ הֵרֵב רַבִּי נִפְתָּלִי הָעֶרֶץ יצ"ו

מִנְעַמְרָאב רַבְתֵּי חֲתָן הֵרֵב הַגְּאוֹן הַחֲסִיד הַמְּפָרֵס בְּכָל קְצוֹי אֶרֶץ כְּבוֹד

קִדְשֵׁי מוֹרְנוּ הֵרֵב רַבִּי יוֹד צְבִי זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שְׁהִיָּה

אֵב בֵּית-דִּין בְּקַהֲלַת-קִדְשׁ קַרְעֵמִינִיץ וְהַגְּלִיל וּבְקַהֲלַת-קִדְשׁ שְׁאֲרֵיגְרָאד

וּבְקַהֲלַת-קִדְשׁ מְאֵהֲלוֹב וְהַגְּלִילוֹת.

קִדְשׁ שְׁסֵפֶר מַעֲשֵׂה רֵאשׁוֹנָה שְׁבַסְפָּר זֶה עָנָה וְאָמַר
בְּסִפּוּרֵי הַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁהָעוֹלָם מְסַפְּרִים יֵשׁ בָּהֶם
נִסְתָּרוֹת הַרְבֵּה וּדְבָרִים גְּבוּהִים מְאֹד

אֵף שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ הַמַּעֲשִׂיּוֹת כִּי חָסַר מֵהֶם הַרְבֵּה וְגַם
נִתְלַבְּלוּ, וְאֵינָם מְסַפְּרִים אוֹתָם כְּסֻדָּר כִּי מֵה שֶׁשִּׁיף
בַּתְּחִלָּה מְסַפְּרִים בְּסוּף וְכֵן לְהִפּוּף וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה

אַבָּל בְּאַמַּת יֵשׁ בְּהַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁמְסַפְּרִים הָעוֹלָם
דְּבָרִים נְעֻלְמִים גְּבוּהִים מְאֹד וְהַבְּעַל-שֵׁם טוֹב זָכַר
צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, הָיָה יָכוֹל עַל יְדֵי סְפוּר מַעֲשֵׂה
לִיחַד יְחוּדִים כְּשֶׁהָיָה רוֹאֶה שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ צְנוּרוֹת

עֲלִיּוֹנִים וְלֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר לְתַקֵּן אוֹתָם עַל-יַדֵּי תִפְלָה הָיָה מִתְקַנָּם וּמִיַּחְדָּם עַל יַדֵּי סְפוּר מַעֲשֵׂה וְעוֹד דְּבַר רַבְּנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּעִנְיָן זֶה וְאַחַר-כֵּן הִתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשֵׂה שֶׁבִּדְף הַסְּמוּף וְאָמַר בְּדִרְוֹ סִפְרָתִי מַעֲשֵׂה וְכוּ'

וְדַע שֶׁהַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוֹ רַבִּם כֻּלָּם הֵם מַעֲשִׂיּוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי שְׁלֹא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם רַק הוּא בְּעֶצְמוֹ סִפְרָם מִלְּבוֹ וְדַעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה כְּפִי הַהֲשָׁגָה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִשִּׁיג בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ

שֶׁהָיָה מְלַבֵּשׁ אוֹתָהּ הַהֲשָׁגָה בְּאוֹתָהּ הַמַּעֲשֵׂה וְהַמַּעֲשֵׂה בְּעֶצְמָהּ הִיא מְרֻאָה נִרְאָה וְהִשָּׁגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד שֶׁהִשִּׁיג וְרֻאָה בְּמָקוֹם שֶׁרֻאָה

וְגַם לְפַעְמִים הָיָה מְסַפֵּר מַעֲשֵׂה מִהַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁמְסַפְרִין הָעוֹלָם אֲבָל הוֹסִיף בָּהֶם הִרְבֵּה, וְהַחֲלִיף וְתַקֵּן הַסֵּדֶר עַד שֶׁנִּשְׁתַּנְּה סְפוּר הַמַּעֲשֵׂה לְגַמְרֵי מִמָּה שֶׁהָעוֹלָם מְסַפְרִין וְכוּ"ל:

אֲבָל לֹא נִכְתְּבוּ בְּזֶה הַסְּפֵר מֵאֵלּוֹ הַמַּעֲשִׂיּוֹת כִּי אִם אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם וְשִׁאָר כֹּל הַמַּעֲשִׂיּוֹת הֵם חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי שְׁלֹא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהִתְחִיל רַבְּנוֹ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, לְעַסֵּק בְּסִפְּוֵרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

אָמַר בְּפִרוּשׁ בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: **הַנְּנִי אֶתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשִׂיּוֹת, (אִיךָ וְעַל שׁוֹיִן אֵן הֵיבֵן מַעֲשִׂיּוֹת דְּעַר צִילִין),** וְכוּנּוֹת דְּבָרָיו הָיָה, כְּמוֹ שֶׁאֹמַר מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ מוֹעִיל לָכֶם לְשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יַדֵּי הַתּוֹרוֹת

וְהַשִּׁיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מֵהַשְּׁעֵסֵק בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת כֹּל יָמָיו לְהַשִּׁיבֵנוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ **וּמֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ מוֹעִיל כֹּל אֱלֹה עַל כֵּן הוּא מִתְחִיל לְעַסֵּק בְּסִפְּוֵרֵי מַעֲשִׂיּוֹת**

וְאֵז בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן אָמַר הַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֵּת פֶּתַח רַבִּי שֶׁמְעוֹן וְאָמַר עַת לַעֲשׂוֹת לֵה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ וְכוּ' דָּא אוֹרִיָּתָא דְּעַתִּיקָא וְכוּ' הַנִּדְפָּסֶת בְּסִפְּרָה הָרֵאשׁוֹן בְּדִף קנ"ז

וְשֵׁם מְבֹאָר בְּסוּף הַמֵּאמֶר קִצַּת מֵעִנְיָן סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁעַל יַדֵּי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאָמַת מְעוֹרְרִין מִהַשְׁנָה אֶת בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ בְּשִׁנָּה וַיִּשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם וְכוּ' עֵינֵי שָׁם,

וַיֵּשׁ מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁהֵם בְּקֶרֶב שָׁנִים, וַיֵּשׁ סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל שָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת עַתִּיק וְכוּ',

עֵינֵי שָׁם הֵיטֵב וְתַבִּין וְתִשְׁכִּיל קִצַּת מִן מוֹצֵא דְּבַר עַד הֵיכֵן הַדְּבָרִים שֶׁל אֵלּוֹ הַמַּעֲשִׂיּוֹת מְגִיעִים, וְמָה הִיָּתָה כּוּנְתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּזֶה,

וּבְאַמַּת יֵשׁ בְּאֵלּוֹ הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּל מְאֹד מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַב הַמְּקוֹמוֹת אֲפֵלּוֹ עַל פִּי פִּשׁוּט

מְלַבֵּד הַנְּסִתְרוֹת כִּי כָּלֶם הֵם סוּדוֹת נִרְאוֹת וַיֵּשׁ לָהֶם כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר הַכֹּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

להתוודע ולהגלות - הקדמה הראשונה

ח. אונא האט רבי נתן געוואוינט בשעת וואס ער האט געשריבן די הקדמה?

- ברסלב
- אונא
- נעמירוב

ט. וואס איז דער נאמען פון דער שווער פון רבי נתן, און אונא איז ער געווען רב?

- ר' נפתלי הערץ - אב"ד קראמיניץ ויהליל
- ר' דוד צבי - אב"ד סאריסקא ונאהליב ויהליל
- ר' דוד צבי - אב"ד קראמיניץ ויהליל סאריסקא ונאהליב ויהליל

י. המעשיות שרבינו סיפר בסיפורי מעשיות הם חדשות לגמרי או לא?

- כולם חדשות לגמרי ולא נשמעו מעולם
- כולם ישנים, רק רבינו ספרם בסדר הראוי להם
- רובם ככולם חדשות לגמרי שלא נשמעו מעולם

יא. מה אמר רבינו באותו הזמן שהתחיל לעסוק בסיפורי מעשיות?

- הנני אתחיל לספר מעשיות
- הנני מספר סיפורי מעשיות
- הנני לספר אלו המעשיות

יב. איזה התעוררות יש באלו המעשיות, אפילו ע"פ פשוט?

- קצת התעוררות להשי"ת
- התעוררות גדול להשי"ת
- התעוררות גדול מאוד מאוד להשם יתברך

יג. שאלת זכות: על מה אמר רבי נתן שהאמירתם מסוגל לנשמה כמו אמירת זוהר והתיקונים? (עין בכוכי אור, אנשי מוהר"ן אות כ"ז)

- ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות
- סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן
- ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות, סיפורי מעשיות, והשיחות שלו.

יד. שאלת זכות: באיזה ימים אמר רבי נתן שמצוה לומר כל ספרי רבינו מתחילתם ועד סופם, ומועיל מאוד מאוד? (עין בכוכי אור, אנשי מוהר"ן ערך מוהר"ת, אות כ"ז)

- בימי ספירת העומר
- בימי בין המיצרים
- בימי אלול הקדושים

א. איך קורא רבי נתן לכל תיבה שמוזכר בסיפורי מעשיות?

- טהור
- קודש
- קודש קדשים

ב. מה הלשון שרבינו אמר לפני כמה אנשים, איך להדפיס הסיפורי מעשיות?

- בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה למעלה כתוב בלשה"ק, ולמטה בלשון לע"ז
- בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה למעלה כתוב בלשון לע"ז, ולמטה בלשה"ק
- בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה כתוב רק בלשה"ק

ג. מה כתב רבי נתן ששמענו מפיו הקדוש בפירוש?

- שכל ענין וענין של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
- שכל דיבור ודיבור של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
- שכל מעשה ומעשה של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה

ד. מה אמר רבינו בפירוש על הסיפורי מעשיות?

- שראויים לדרשם ברבים
- לעמוד בבית הכנסת ולספר מעשה מאלו המעשיות
- שתי התשובות נכונות

ה. איזה התעוררות מקבלים מהסיפורי מעשיות?

- לשוב להשם יתברך באמת לאמיתו ולעסוק רק בתורה ועבודה תמיד
- להפוך פניו מהבלי העולם לגמרי
- שתי התשובות נכונות

ו. איך רבי נתן חותם אחריו הקדמה זו?

- הלא כה דברי הכותב והמסדר
- הלא כה דברי הכותב והמסדר והמעתיק
- הלא כה דברי הכותב והמעתיק

ז. מה היה השם אביו של רבי נתן?

- מוהר"ר נפתלי
- מוהר"ר נפתלי צבי
- מוהר"ר נפתלי הערץ

ויש להם כח גדול לעורר הכל להשם יתברך, חזק - בהצלחה גדולה

סיפורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"סיפורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיבנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72

טייערע ברסלב'ע אינגלעך, בעז"ה

מַזְחֵה יְלָיִם

סֵפֶר הַקְּדוּשָׁה

סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי יוֹדֵה

דעם רבי'ס
אויכט

02-534-50-40

דעם רבי'ס
אעסיות

